

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA PRIE
LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL UAB „E1“ 2018-05-29 SKUNDO**

2018 m. liepos 31 d. Nr. S-121 (7-92/2018)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie
Lietuvos Respublikos Vyriausybės,
susidedanti iš:

komisijos pirmininkės
komisijos narių

Editos Galiauskaitės
Andriaus Veniaus – pranešėjas
Vilmos Vildžiūnaitės

sekretoriaujant

Ramutei Matkevičienei

dalyvaujant šalims

mokesčių mokėtojo atstovui advokato
padėjėjui Dainiui Daugirdai,
mokesčių administratoriaus atstovui
Mindaugui Česnauskui

2018 m. liepos 3 d. posėdyje išnagrinėjusi UAB „E1“ (toliau – Pareiškėjas) 2018-05-29 skundą dėl Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Finansų ministerijos (toliau – Inspekcija) 2018-04-26 sprendimo Nr. (21.199)-500-94, n u s t a t ė:

Inspekcija, išnagrinėjusi Pareiškėjo 2018-02-28 prašymą dėl atleidimo nuo delspinigių (papildytas 2018-03-29), skundžiamu sprendimu neatleido Pareiškėjo nuo 2459,80 Eur pridėtinės vertės mokesčio (toliau – PVM) delspinigių mokėjimo už laikotarpį nuo 2014-04-16 iki 2018-02-26.

Inspekcijos duomenimis, Pareiškėjas 2018-04-20 (prašymo nagrinėjimo dieną) valstybės biudžetui buvo skolingas 0,24 Eur mokesčio už aplinkos teršimą (toliau – ATM) delspinigių, 20,02 Eur gyventojų pajamų mokesčio (toliau – GPM) delspinigių ir 2459,80 Eur PVM delspinigių.

Inspekcija, nagrinėdama Pareiškėjo prašymą, vadovavosi Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo (Žin., 2004, Nr. 63-2243, toliau – MAĮ) 100 str. 1 dalimi ir 141 str. 1 dalies 1–4 punktais, Atleidimo nuo baudų, delspinigių ir palūkanų taisyklių, patvirtintų Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – VMI prie FM) viršininko 2004 m. liepos 26 d. įsakymu Nr. VA-144 (Žin., 2004, Nr. 118-4408; 2012, Nr.116-5917, toliau – Taisyklės), 7 punktu.

Byloje nustatyta, kad Inspekcija 2018-02-28 gavo Pareiškėjo prašymą (papildyta 2018-03-29) dėl atleidimo nuo delspinigių, kuriame nurodyta, kad 2470,55 Eur delspinigių atsiradimo priežastis – Pareiškėjo pateiktos patikslintos PVM deklaracijos už 2014–2016 m. laikotarpį pagal

2017-02-02 Inspekcijos atsakymą Nr. (32.39-PVM)RM-3212 (toliau – Paaiškinimas) į Pareiškėjo 2017-01-06 paklausimą „Dėl pagalbos kelyje paslaugų apmokestinimo PVM“. Pareiškėjas nurodė, jog jam susidarė mokėtinas PVM arba PVM nepriemoka, nes 2017 m. rugsėjo mėn., vadovaudamasi Paaiškinimu, UAB „A1“ pateikė patikslintas kreditines PVM sąskaitas faktūras. Tuo pagrindu UAB „A1“ už 2014–2016 metų mokestinį laikotarpį susidarė 34016,16 Eur PVM permoka. Gavus UAB „A1“ patikslintas debetines sąskaitas faktūras už 2014–2016 m. mokestinį laikotarpį, Pareiškėjui susidarė 9672 Eur mokėtina PVM suma.

Pareiškėjas visada tinkamai vykdė mokesines prievoles, o PVM nepriemoka susidarė dėl aukščiau nurodytų priežasčių patikslinus PVM deklaracijas.

Pareiškėjas savo prašymą grindžia MAĮ 8 str. 3 d. įtvirtintais protingumo ir teisingumo kriterijais bei MAĮ 100 str. 1 d. 2 punkto ir 141 str. 1 d. 3 punkto nuostatomis, numatančiomis, kad nuo delspinigių ir paskirtos baudos mokesčių mokėtojas gali būti atleidžiamas, jei mokesčių mokėtojo atskira veika, nors ir pažeidžiančia mokesčio įstatymo nuostatas, nepadaroma žala biudžetui (mokesčių mokėtojui yra apskaičiuota mokesčių permoka).

Inspekcija, siekdama išsamiai išnagrinėti atleidimo nuo delspinigių klausimą ir priimti teisingą, patikimais ir pakankamais įrodymais pagrįstą sprendimą, vadovaudamasi Taisyklių 24 punktu, sustabdė Pareiškėjo sprendimo dėl atleidimo nuo baudų, delspinigių ir / ar palūkanų priėmimą ir 2018-03-19 raštu Nr. (21.193) RKD-994, nurodžiusi, kad Pareiškėjo Prašyme nurodyti duomenys ir argumentai apie turėtą PVM nepriemoką bei UAB „A1“ turėtą PVM permoką 2014–2016 m. laikotarpiu nėra pakankami, paprašė pateikti dokumentus ir / ar įrodymus, galinčius turėti įtakos, sprendžiant atleidimo nuo delspinigių klausimą:

- 2014-2016 metų sutartis su UAB „A1“ dėl draudimo paslaugų teikimo;
 - PVM sąskaitas faktūras;
 - detalią informaciją, įrodančią, kad tuo pačiu mokestiniu laikotarpiu UAB „A1“ turėjo PVM mokestinę permoką, atitinkančią Pareiškėjo patikslintose PVM deklaracijose susidariusią mokėtiną PVM sumą;
 - UAB „A1“ pateiktas kreditines PVM sąskaitas faktūras;
 - kitą sprendimui priimti reikšmingą informaciją.
- Pareiškėjas 2018-03-29 per portalą „Mano VMI“ pateikė eilę dokumentų:
- 2014–2016 metų bendradarbiavimo sutartis su UAB „A1“;
 - 801 UAB „A1“ sąskaitų faktūrų sąrašą už 2014 m.;
 - 690 UAB „A1“ sąskaitų faktūrų sąrašą už 2015 m.;
 - 12 PVM sąskaitų faktūrų kopijas už 2016 m.

Inspekcija sprendime nurodė, jog Pareiškėjas, vykdydamas veiklą ir gaudamas pajamas, turi užtikrinti savalaikį mokesčių sumokėjimą. Už tinkamą ir savalaikį mokestinių prievolių vykdymą atsakingas tik mokesčių mokėtojas. Pareiškėjas, mokesčių įstatymų nustatytais terminais nesumokėjęs PVM, pažeidė MAĮ 40 str. 1 d. 1 punkto nuostatas, pagal kurias mokesčių mokėtojas pats privalo laiku ir tiksliai įvykdyti mokestinę prievolę, taip pat MAĮ 81 str. 1 dalies nuostatas, pagal kurias mokesčių mokėtojas privalo sumokėti mokesčių to mokesčio įstatymo ar jo pagrindu priimto lydimojo teisės akto nustatytu terminu.

Inspekcija, remdamasi Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo (toliau – LVAT) praktika dėl MAĮ 141 str. 1 d. 2 punkto nuostatų taikymo (LVAT 2005-02-09 sprendimas administracinėje byloje Nr. A15-141/2005, Administracinių teismų praktika Nr. 7, 2005 m.), nenustatė aplinkybių, kurias būtų galima prilyginti *force majeure*, *cas fortuit* ar *vis absoluta*, todėl priėjo prie išvados, kad nėra pagrindo taikyti ir MAĮ 141 str. 1 d. 2 punkto nuostatų.

Dėl MAĮ 141 str. 1 d. 3 punkto nuostatų taikymo Pareiškėjas nurodė, kad nepadarė žalos valstybės biudžetui, nes dėl Inspekcijos Paaiškinimo patikslintose PVM deklaracijose už 2014–2016 metus deklaravo papildomai mokėtiną PVM sumą, o sandorių kontrahentas UAB „A1“ patikslino minėto laikotarpio PVM deklaracijas, sumažindamas pirminėse PVM deklaracijose deklaruotą sumą.

Inspekcija, išanalizavusi Pareiškėjo ir UAB „A1“ pateiktų pirminių ir patikslintų PVM deklaracijų duomenis, nustatė neatitikimų, kurie paneigia Pareiškėjo prašyme nurodytas aplinkybes, kad žala valstybės biudžetui nepadaryta, t. y. kad Pareiškėjo papildomai deklaruotos PVM sumos už 2014–2016 m. atitinka sandorių kontrahento UAB „A1“ patikslintas deklaruotas sumažėjusias PVM sumas bei tuo pagrindu susidariusias neįskaitytas / nesugretintas PVM permokas. Pavyzdžiui:

1) 2016-10-31 PVM sąskaitoje faktūroje Serija ARE Nr. 0029031 išskirta 597,44 Eur PVM suma, tačiau Pareiškėjas pateiktoje patikslintoje deklaracijoje už 2016 m. spalio mėn. deklaravo 125 Eur didesnę mokėtiną PVM, o UAB „A1“ netikslino PVM deklaracijos už 2016 m. spalio mėn.;

2) 2016-07-31 PVM sąskaitoje faktūroje Serija ARE Nr. 0028346 išskirta 965,95 Eur PVM suma, tačiau Pareiškėjas pateiktoje patikslintoje deklaracijoje už 2016 m. liepos mėn. deklaravo 203 Eur didesnę mokėtiną PVM, o UAB „A1“ netikslino PVM deklaracijos už 2016 m. liepos mėn.;

3) 2016-01-31 PVM sąskaitoje faktūroje Serija ARE Nr. 0027242 išskirta 1855,23 Eur PVM suma, tačiau Pareiškėjas patikslintoje PVM deklaracijoje už 2016 m. sausio mėn. deklaravo 390 Eur mažesnę grąžintiną iš biudžeto PVM sumą, o UAB „A1“ patikslintoje PVM deklaracijoje už 2016 m. sausio mėn. deklaravo 15 Eur mažesnę mokėtiną PVM sumą;

4) 2016-11-31 PVM sąskaitoje faktūroje Serija ARE Nr. 0029243 išskirta 559,01 Eur PVM suma, tačiau Pareiškėjas patikslintoje PVM deklaracijoje už 2016 m. lapkričio mėn. deklaravo 117 Eur didesnę PVM sumą, o UAB „A1“ patikslintoje PVM deklaracijoje už 2016 m. lapkričio mėn. deklaravo 548 Eur mažesnę PVM sumą.

Inspekcija taip pat nenustatė, kad mokesčių įstatymas būtų pažeistas dėl klaidingo apibendrinto mokesčio įstatymo paaiškinimo ar dėl mokesčių administratoriaus raštu ar telefonu suteiktos klaidingos konsultacijos. Priešingai, Inspekcija, siekdama Pareiškėjui padėti tinkamai vykdyti mokesčines prievoles PVM srityje, 2017-02-02 raštu (32.39-PVM) RM-3212 atsakė į 2017-01-06 paklausimą, dėl kurio Pareiškėjas 2018-02-25 patikslino 2014–2016 m. PVM deklaracijas ir papildomai sumokėjo PVM. Todėl MAĮ 141 str. 1 d. 4 punkto nuostatos nagrinėjamu atveju netaikytinos.

Inspekcija nurodė, jog teisės normos, reglamentuojančios atleidimą nuo baudų ir delspinigių, yra aiškios ir neprieštaraujančios viena kitai, todėl nesant pakankamo pagrindo nėra pagrindo Pareiškėjo atleidimui nuo delspinigių taikyti MAĮ 8 str. nuostatų.

Pareiškėjas su skundžiamu Inspekcijos sprendimu nesutinka ir Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija) prašo skundžiamą sprendimą panaikinti bei atleisti Pareiškėją nuo 2459,80 Eur PVM delspinigių mokėjimo.

Pareiškėjas nurodo, jog 2017-02-02 gavo Inspekcijos Paaiškinimą, kuriame buvo išdėstyta, kad Pareiškėjas ir jo kontrahentas neteisingai taiko PVM įstatymo nuostatas.

Tiek Pareiškėjas, tiek jo kontrahentas UAB „A1“, atsižvelgę į pateiktą Paaiškinimą, tikslino mokėtinas PVM sumas. Pagal UAB „A1“ pateiktas patikslintas kreditines sąskaitas buvo patikslintos PVM sąskaitos faktūros, atitinkamai buvo patikslintos aktualių laikotarpių PVM deklaracijos – tiek Pareiškėjo, tiek UAB „A1“. Patikslinus deklaracijas už 2014–2016 m. Pareiškėjui susidarė 9672 Eur PVM mokėtina suma, o UAB „A1“ – 34016,16 Eur PVM permoka.

Taigi, dėl atlikto PVM deklaracijų patikslinimo, Pareiškėjo kontrahentui UAB „A1“ susidarė PVM permoka, daugiau nei 3 kartus viršijanti susidariusią Pareiškėjui mokėtiną PVM sumą. Atitinkamai valstybės biudžetas dėl Pareiškėjo ir UAB „A1“ neteisingo PVM įstatymo nuostatų taikymo žalos nepatyrė. Priešingai, valstybės biudžete susidarė PVM permoka.

Nurodytų argumentų pagrindu Pareiškėjas, remdamasis MAĮ 141 str. 1 d. 3 punktu, prašo atleisti jį nuo apskaičiuotų PVM delspinigių mokėjimo.

Pareiškėjas nurodo, jog MAĮ 141 str. 1 d. 3 punkte nėra nurodyta, kad žala valstybės biudžetui turi būti nepadaryta vieno mokesčių mokėtojo lygmenyje, t. y. tas pats mokesčių mokėtojas turi turėti ir permoką, ir nepriemoką. Kaip nurodyta LVAT praktikos, taikant mokesčių

administravimą reglamentuojančias teisės normas, apibendrinime, mokesčių mokėtoju mokėsčio įstatymo nustatyta tvarka ir terminais nesumokėjus į biudžetą mokėtinos mokesčio sumos, biudžetas laiku negauna pajamų atitinkamo mokesčio forma, todėl biudžetui paprastai padaroma žala. Ginčo atveju biudžetas yra ne tik gavęs įplaukas, bet jų yra gavęs per daug.

Pareiškėjas savo skunde taip pat prašo, sprendžiant jo atleidimo nuo PVM delspinigių klausimą, vadovautis teisingumo ir protingumo kriterijais.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija), įvertinusi ginčo bylos medžiagą, konstatuoja, jog Inspekcijos sprendimas tvirtintinas, Pareiškėjas neatleistinas nuo PVM delspinigių mokėjimo.

Ginčas byloje yra kilęs dėl Inspekcijos sprendimo neatleisti Pareiškėjo nuo apskaičiuotų PVM delspinigių mokėjimo pagrįstumo.

Byloje yra nustatyta, jog Pareiškėjui PVM delspinigiai buvo apskaičiuoti dėl to, jog Pareiškėjas nepagrįstai buvo atskaitęs pirkimo PVM sumas nuo iš UAB „A1“ įsigytų draudimo paslaugas atitinkančių techninės pagalbos kelyje paslaugų. Kaip nurodė pats Pareiškėjas, po mokesčių administratoriaus pateikto techninės pagalbos kelyje paslaugų apmokestinimo PVM išaiškinimo (*mokesčių administratorius paaiškino, kokiais atvejais techninės pagalbos kelyje ir automobilių transportavimo iš draudimo įvykio vietos paslaugos atitinka PVM neapmokestinamas draudimo paslaugas*), Pareiškėjas patikslino ginčo laikotarpio PVM deklaracijas, sumažindamas atskaitomas pirkimo PVM sumas ir atitinkamai deklaruodamas mokėtinas PVM sumas.

Pareiškėjas, tiek savo skundą, tiek prašymą atleisti nuo apskaičiuotų PVM delspinigių mokėjimo grindžia MAĮ 8 str. 3 d. įtvirtintais protingumo ir teisingumo kriterijais bei MAĮ 100 str. 1 d. 2 punkto ir 141 str. 1 d. 3 punkto nuostatomis, numatančiomis, kad nuo delspinigių ir paskirtos baudos mokesčių mokėtojas gali būti atleidžiamas, kai mokesčių mokėtojo atskira veika, nors ir pažeidžiančia mokesčio įstatymo nuostatas, nepadaro žala biudžetui.

Pareiškėjas žalos biudžetui nepadarymą grindžia tuo, kad dėl Pareiškėjo ir jo kontrahento atlikto PVM deklaracijų patikslinimo, Pareiškėjo kontrahentui UAB „A1“ susidarė PVM permoka (34016,16 Eur), daugiau nei 3 kartus viršijanti susidariusią Pareiškėjo mokėtiną PVM sumą (9672 Eur), taigi dėl ginčo sandorių PVM forma valstybės biudžetas žalos nepatyrė. Tuo tarpu MAĮ 141 str. 1 d. 3 punkte nėra nurodyta, kad žala valstybės biudžetui turi būti nepadaro vieno mokesčių mokėtojo lygmenyje, t. y. tas pats mokesčių mokėtojas turi turėti ir permoką, ir nepriemoką.

Pažymėtina, kad MAĮ 141 str. 1 dalyje įtvirtintos teisės normos numato bendro pobūdžio atleidimo nuo baudos bei delspinigių aplinkybes, kurias privalo įrodyti mokesčių mokėtojas.

LVAT praktikos, taikant mokesčių administravimą reglamentuojančias teisės normas, apibendrinimo (II dalis) 33 dalyje (Žalos biudžetui nepadarymas. P. 491–492) yra nurodyta, jog kai mokesčių mokėtojas laiku neįvykdo prievolės sumokėti atitinkamo mokesčio sumas, tačiau jis turi grąžintiną pastarojo mokesčio mokestinę permoką, gali būti pripažįstama, kad žala valstybės (savivaldybių) biudžetui nėra padaroma. Pavyzdžiui, LVAT atkreipė dėmesį į administracinę bylą Nr. A-438-630/2009, kurioje teisėjų kolegija, nurodžiusi, jog nebuvo įrodyta, kad pareiškėja objektyviai turėjo PVM permoką, kuri būtų didesnė už jai apskaičiuotą mokesčio nepriemoką, konstatavo, jog teigti, kad jos veika, pažeidžiančia PVM įstatymo nuostatas, nepadaryta žala biudžetui, nebuvo jokio teisinio pagrindo.

Iš aptartos LVAT praktikos matyti, jog žalos biudžetui nepadarymas, kaip pagrindas atleisti mokesčių mokėtoją nuo jam apskaičiuotų delspinigių ir / ar baudos mokėjimo, gali būti pripažintas tik tais atvejais, kai tas pats mokesčių mokėtojas, kuris pažeidė mokesčių įstatymą ir dėl šio pažeidimo valstybės biudžetas neteko dalies pajamų, konkrečiu mokestiniu laikotarpiu turėjo mokesčio permoką.

Vertinant Pareiškėjo argumentus aukščiau nurodytos LVAT praktikos kontekste, atkreiptinas dėmesys į tai, kad Pareiškėjas, neteisėtai pasinaudojęs PVM atskaita, žalą valstybės biudžetui padarė, o grąžintinos mokesčio permokos, kurios buvimas leistų spręsti apie žalos valstybės biudžetui nepadarymą, neturėjo. Esant šioms nustatytoms faktinėms aplinkybėms,

atleisti Pareiškėją nuo jam apskaičiuotų delspinigių mokėjimo, vadovaujantis MAĮ 141 str. 1 dalies 3 punktu, nėra teisinio pagrindo.

Taip pat paminėtina, kad pagal galiojantį teisinį reglamentavimą mokesčio permoka (skirtumas) gali būti įskaityta tik to paties mokesčių mokėtojo mokestinėms prievolėms padengti, išskyrus keletą atvejų, kurie nesusiję su nagrinėjama Pareiškėjo situacija (Inspekcijos viršininko 2004-12-07 įsakymu Nr. VA-186 patvirtintų Mokesčio ir baudos už administracinį nusižengimą permokos (skirtumo) ar nepagrįstai išieškotų sumų grąžinimo (įskaitymo) taisyklių 5 punktas).

Pagal MAĮ 2 str. 17 dalį mokesčių mokėtojas – asmuo, kuriam pagal mokesčio įstatymą yra nustatyta prievolė mokėti mokestį.

Pagal PVM įstatymo 2 str. 29 dalį PVM mokėtojas yra asmuo, kuriam pagal šį įstatymą nustatyta prievolė apskaičiuoti ir mokėti PVM ir kuris mokesčių administratoriaus įregistruotas PVM mokėtoju, įskaitant kitaip PVM tikslais registruotus asmenis, išskyrus asmenis, kurie yra registruoti kompensacinio PVM tarifo schemas tikslais.

Taigi, PVM prievolės valstybės biudžetui yra formuojamos, vykdomos ir kontroliuojamos ne PVM objekto – apmokestinamos ūkinės operacijos, o PVM subjekto – konkretaus PVM mokėtojo atžvilgiu. Atitinkamai ir PVM nepriemokos (*mokesčio nepriemoka – mokesčių mokėtojo mokesčio įstatymo ar jo pagrindu priimto įstatymo lydimojo teisės akto nustatyta tvarka laiku nesumokėta mokesčio suma* (MAĮ 2 str. 11 dalis)) bei PVM permokos (*mokesčio permoka – mokesčių mokėtojo sumokėta per didelę mokesčio suma* (MAĮ 2 str. 12 dalis)) yra nustatomos ne PVM apmokestinamo sandorio atžvilgiu, o konkretaus PVM mokėtojo atžvilgiu.

Remiantis PVM įstatyme nustatyta už mokestinį laikotarpį mokėtinos į biudžetą PVM sumos apskaičiavimo tvarka (*iš per mokestinį laikotarpį apskaičiuotos pardavimo PVM už patiektas prekes ir (arba) suteiktas paslaugas [...] sumos [...], atimama atskaitoma pirkimo ir (arba) importo PVM suma* (PVM įstatymo 89 str. 1 dalis), matyti, jog dėl sudarytų PVM apmokestinamų sandorių visos PVM prievolės yra apskaitomos, deklaruojamos ir sumokamos kiekvieną mokestinį laikotarpį atskirai. Atitinkamai, vertinant, ar dėl vieno ar kelių PVM apmokestinamų sandorių sudarymo ir jų koregavimo susidarė mokesčių mokėtojui mokestinė permoka, būtina įvertinti šio mokesčių mokėtojo visą atitinkamą mokestinį laikotarpį. Todėl esant tokiai situacijai, kai dėl vienos ar kelių konkrečių ūkinių operacijų, kurios vėliau buvo pripažintos kaip PVM neapmokestinamas prekių tiekimas ar paslaugų teikimas, turi būti atliekamas šių ūkinių operacijų dalyvių – PVM mokėtojų PVM prievolių valstybės biudžetui tikslinimas. Kiekvienas iš šių PVM apmokestinamų asmenų turi atskirai tikslinti atitinkamo mokestinio laikotarpio PVM deklaracijas ir šio tikslinimo rezultatas nebūtinai vienodai atsispindės šių PVM mokėtojų pateiktose patikslintose PVM deklaracijose. Taip yra dėl to, kad kiekvienas apmokestinamasis asmuo atskirai apskaito jo PVM apmokestinamoms prekėms ir / ar paslaugoms teikti tenkančią atskaitomą pirkimo PVM dalį, nuo kurios tiesiogiai priklauso už atitinkamą mokestinį laikotarpį mokėtino PVM suma, nustato PVM atskaitos proporciją, jeigu vykdoma mišri, t. y. PVM apmokestinama ir PVM neapmokestinama veikla. Primintina, jog pagal PVM įstatymo 62 str. 1 dalį įsigytų prekių ir / ar paslaugų pirkimo PVM, tiesiogiai ar proporcingai priskirtas PVM neapmokestinamai veiklai, negali būti atskaitomas. Tokiu būdu Pareiškėjo kontrahentas UAB „A1“, išsiaiškinęs, jog jo Pareiškėjui suteiktos paslaugos yra PVM neapmokestinamos, atitinkamai turėtų peržiūrėti ir patikslinti šioms paslaugoms teikti įsigytų prekių ir / ar paslaugų pirkimo PVM atskaitą. Todėl pripažinus vieną ar kelias ūkines operacijas PVM neapmokestinamomis, dar nereiškia, kad automatiškai susidaro sumažinto PVM, kaip nepagrįstai išskirto PVM sąskaitoje faktūroje, dydžio permoka už visą mokestinį laikotarpį.

Pažymėtina, jog šioje mokestinio ginčo byloje Pareiškėjo kontrahento UAB „A1“ PVM permokos buvimas / nebuvimas nėra nustatinėjamas, o nesant galimybės mokesčių mokėtojo permokos įskaityti kito mokesčių mokėtojo mokestinėms prievolėms padengti, UAB „A1“ PVM permokos buvimas konstatavimas neturėtų teisinės reikšmės, sprendžiant Pareiškėjo veiksmais padarytos žalos biudžetui buvimą ar nebuvimą klausimą.

Pasisakant dėl MAĮ 8 str. 3 d. įtvirtintų protingumo ir teisingumo kriterijų taikymo, paminėtina, kad atleidimas nuo delspinigių (jų dalies) šiuo pagrindu paprastai yra taikomas tik

išskirtinėmis aplinkybėmis, kurios buvo nulemtos norminių aktų reikalavimų neatitinkančių mokesčių administratoriaus veiksmų, jo neveikimo – pavyzdžiui, nepateisinamai ilgai truko mokesčių mokėtojo kontrolės veiksmai, mokesčių administratorius nepagrįstai ilgai delsė atnaujinti mokesčių mokėtojo kontrolės veiksmus po mokestinio patikrinimo sustabdymo, mokesčių administratoriaus sprendimas panaikinamas ir jam pavedama iš naujo atlikti tam tikras mokesčių mokėtojo patikrinimo procedūras, o visą šį laikotarpį buvo skaičiuojami delspinigiai, ir pan., arba tais atvejais, kai yra akivaizdu, kad apskaičiuoti delspinigiai (atliekantys biudžetui laiku nesumokėtų mokesčių kompensacinę funkciją) dėl savo dydžio (pavyzdžiui, artimas, ar net viršijantis pačią mokestinę prievolę) būtų neadekvatūs Pareiškėjo padarytam pažeidimui. Tačiau Pareiškėjas be paties pažeidimo padarymo aplinkybių įvardinimo (*paaiškėjus, kad Pareiškėjo įsigytos paslaugos yra PVM neapmokestinamos, abu šios ūkinės operacijos dalyviai – tiek Pareiškėjas, tiek jo kontrahentas privalo peržiūrėti ir patikslinti savo PVM prievolės valstybės biudžetui. Patikslinus PVM prievolės, Pareiškėjui susidarė papildomai mokėtinas PVM, o jo kontrahentui – galimai grąžintinas / įskaitytinas PVM*), kurias Komisija jau įvertino, jokių išskirtinių aplinkybių nenurodo. Todėl Komisija nemato pagrindo atleisti Pareiškėją nuo delspinigių mokėjimo (ar sumažinti jų dydį), vadovaujantis protingumo ir teisingumo kriterijais, taip pat pripažinti, kad Pareiškėjui apskaičiuoti delspinigiai (atliekantys biudžetui laiku nesumokėtų mokesčių kompensacinę funkciją) būtų neadekvatūs Pareiškėjo padarytam pažeidimui.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 155 straipsnio 4 dalies 2 punktu, n u s p r e n d ž i a:

1. Patvirtinti Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Finansų ministerijos 2018-04-26 sprendimą Nr. (21.199)-500-94.
2. Neatleisti Pareiškėjo nuo 2459,80 Eur PVM delspinigių mokėjimo.

Pagal Mokesčių administravimo įstatymo 159 str. 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos sprendimu, turi teisę šį sprendimą apskųsti Vilniaus apygardos administraciniam teismui (Žygimantų g. 2, 01102 Vilnius). Pagal Mokesčių administravimo įstatymo 159 str. 2 dalį apskųsti Mokestinių ginčų komisijos sprendimą taip pat turi teisę centrinis mokesčių administratorius, tačiau tik tuo atveju, kai centrinis mokesčių administratorius ir Mokestinių ginčų komisija, spręsdami mokestinį ginčą (arba mokestinio ginčo metu), skirtingai interpretavo įstatymų ar kito teisės akto nuostatas. Skundas Vilniaus apygardos administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos sprendimo įteikimo dienos.

Komisijos pirmininkė

Edita Galiauskaitė

Komisijos nariai

Andrius Venius

Vilma Vildžiūnaitė